

Hvilken arena er du på?

Er det mulig du blander begrepene en smule?

Du kan fritt benytte innholdet i denne artikkelen, så lenge innholdet ikke endres på noe vis, og artikkelforfatters navn og kontaktinformasjon er tatt med. Torbjørn Arntsen kan kontaktes via:

www.iujitsu.no – www.kampkunst.net – www.kicksport.no

Det finnes dessverre en del fanatiske mennesker der ute, også innenfor våre egne rekker i kampsportmiljøene (nei, nå tuller du! :-). Vi har blant andre stilartsfanatikere, tradisjonsfanatikere og selvforsvarsfanatikere. For å være en god fanatiker må man ha sett lyset, og være hellig overbevist om at de som ikke ser lyset må omvendes.

De som er korsfarere innenfor selvforsvarskunsten har en del dogmatiske standpunkter som følge av åpenbaringen. Et dogme går på å vite hva som er andre menneskers virkelighet. Et annet går på å vite hva som fungerer i selvforsvar - dette siden man vet alt om virkeligheten. Et tredje går på å definere hva som er effektivt selvforsvar - pussig nok er det den ~~religionen~~ - ooops, beklager :-) ...kampformen man selv tilhører (les: trener).

For å kunne være en ekte fanatiker må man være flink til å forvreng og forenkle. Som en ekte korsfarer må man kunne banke budskapet inn med store overskrifter, og da gjelder det å fortrenge, tilsøre og benekte noe, og forenkle noe annet, slik at alt til slutt passer inn i det man selv har definert som "Sannheten om effektivt selvforsvar som fungerer i virkeligheten". Vi andre (tvilerne og fornektene) må da enten vende om og si amen, eller vandre rundt i evig fortapelse som de arme synderne vi er.

Hvordan lage en god suppe?:

Hva er det så de rettroende må gjøre for å få alt til å passere gjennom samme nåløyet? Jo, man er blant annet nødt til å forenkle ved å blande sammen begrepene konkurranse (kamp), fight (som i strid eller kamp på gata eller andre arenaer) og selvforsvar til en eneste suppe.

Og hvorfor er det nødvendig å mikse dette i hop? Selvsagt for å kunne fortelle oss (syndefulle ignoranter) hva som er det eneste svaret. Naturligvis er dette ens egen treningsform/religion (stryk det som ikke passer, sannsynligvis ingen av delene).

Hva er det for en lyd?:

Er det lyden av logikk som knaker i sammenføyningene, eller er det bare noen som ler? Sannsynligvis er det begge delene. Bankelyden er sannsynligvis knyttnever som desperat hamrer på biter i et puslespill. Bitene passer ikke sammen, men pokker heller - på plass skal de!

For naturlig nok er det mer enn en logisk brist til stede - alle fanatiske trosretninger er jo bygget på mangelen på logikk og manglende informasjon. La meg så slutte å være ironisk og komme til sakens kjerne (hørte jeg du si endelig?). Det er faktisk en enorm

forskjell på selvforsvar, kamp og gatefight, samtidig som det er noen felles elementer. Hva er hva, og hvorfor er det viktig å skille "snørr og barter"? En ting av gangen, min gode venn!

Konkurranse og gatefight:

Disse to arenaene er relativt like i det at de foregår mellom to eller flere (relativt) sett jevnbyrdige motstandere. Derimot er det også store forskjeller. I en konkurranse er det regler, tidsbegrensninger, oppvarming, dommere, en bestemt type fysisk ramme osv. I en gatefight er det (normalt) ingen regler, ingen dommer, ingen tidsbegrensning, ingen fast fysisk ramme osv.

Dette gjør at en gatefighter vil få problemer i en konkurransesituasjon, fordi man ikke kan reglene, ikke er vant til å slåss etter rammer m.m. På samme måte vil en konkurranse utøver (som er vant til regler, dommere og faste rammer), kunne få store problemer i en "typisk" gatefight (hva nå enn typisk måtte innebære).

Selvforsvar:

Selvforsvar er en annen arena enn de to som er nevnt ovenfor, selv om det nok er flytende overganger mellom visse former av gatefight og en typisk situasjon av selvforsvar. Hva jeg mener? Ikke så utålmodig, unge venn!

Det jeg sikter til er at de eller fleste selvforsvarssituasjoner består av et vesentlig større sprik mellom de to rollene: angriper og forsvarer. Det er nærmest det vi pleier å kalle en offerrolle og en overgriper- eller angriperrolle. I dette ligger noe særdeles viktig, nemlig at man har valgt ut offeret fordi han (hun, eller de) anser seg sterk/e nok til å ta (rane, slå ned, voldta, bestjele el. l.) offeret. Og det aller viktigste i denne grunnleggende forståelsen av ubalanse er det som gjør at det er mulig å anvende selvforsvar for "vanlige folk" som deg og meg (vi som ikke helt kjøper macho-religionen, og som ikke har noe mål å bli den neste fullkontakt her eller mixed champion der).

denne ubalansen, eller oppfattelsen som angriperen har, ligge minst 90 % av selvforsvaret - overraskelsesmomentet! Dette er når det man trodde var et offer og et lett bytte slår tilbake, "wham, bam, thank you mam!" Tror du ikke det er slik? Vel da anbefaler jeg deg å snakke med folk som har vært i disse situasjonene, og da mener jeg ikke i gatefight eller kampsituasjoner.

Hvordan har offeret snudd situasjonen?:

Blant annet:

- Avslørt rollespillet tidlig og snudd situasjonen.
- Tilkalt assistanse.
- Slått tilbake, hardt og "brutalt" (slag, spark, støt, springskaller, bitt, kloring etc.).
- Snakket seg ut av situasjonen.
- Bløffet seg ut av situasjonen.
- Anvendt unnvikelser, frigjøringer etc. og deretter løpt av gårde.

- Anvendt unnvikelser og forflytninger til angriper har gitt opp og forlatt stedet (I kid you not!).
- Truet med eller anvendt våpen: kniver, knuste flasker, tåregass, pepperspray, hårspray, paraplyer, stokker, sammenrullede aviser, nøkler, kubotan, lighter m.m.
- Spilt besvimt, hysterisk, "gal" m.m.
- Bedt den andre å dra til hel.. og deretter gått!
- Halt ut situasjonen til hjelpen har dukket opp.
- Tatt løpefart og løpt den andre over ende.
- Ropt, hylt, kjeftet, truet og skreket.
- Forhandlet.
- Spilt veldig redd, dum eller tunghørt før man klipper vedkommende rett ned.
- Snakket den andre med seg til et område med videoovervåking, assistanse el. l.

Tror du mesteparten av dette hadde fungert i en konkurransesituasjon eller gatefight? Noe kunne ha fungert i sistnevnte, men ikke særlig mye. Og det er jo det som er hele poenget. Vi snakker om ulike arenaer med ulike betingelser og ulike muligheter!

Når de (relativt sett) enkle fanatikerne snakker så overser de dette, bevisst eller ubevisst. Og i dette ligger at en kvinne ikke kan forsvare seg mot en mann, at du ikke kan forsvare deg mot en som er sterkere og bedre trent enn deg, og (selvsagt) at eneste svaret er å trene det de prediker. Alt dette er statistisk sett og logisk sett feil. Det er talløse eksempler på det motsatte: kvinner som har kommet seg ut av "umulige" situasjoner, folk som har forsvart seg mot nærmest overveldende odds. Og mesteparten av dette er utført av mennesker som enten ikke har trent kampsport overhodet, eller som har trent alt fra aikido, til judo, til karate, til ju jitsu, til kung fu, til taekwondo (alt det om "ikke fungerer i virkeligheten").

Rett skal være rett:

Jeg nevnte tidligere at det er visse felles trekk. En felles faktor er at treningsmengde og treningstype vil kunne påvirke oddsene dine. En erfaren gatefighter som er fleksibel, årvåken, edru og reflektert, vil selvsagt ha minimale sjanser for å bli et offer. Det samme vil en konkurranseutøver som også har trening i å se, analysere og reagere i stressituasjoner utenom trenings- og konkurransesituasjonen.

En annen felles faktor er at en person som er vant til denne typen stressbelastninger (fysisk og psykisk) lettere vil kunne beholde oversikten og ikke bli slått ut i en røff situasjon. Videre er det ikke noe tvil om at det hjelper å være både stor, sterk, tøff og utholdende (på samme måte som det hjelper å være smart, taktisk, forutseende, veltalende, edruelig, kunnskapsrik, smidig, høflig, balansert, initiativrik og årvåken). Med andre ord - det er definitivt ikke noen ulempe å ha trent med litt kontakt og litt "realisme" - i det minste innimellom.

Men så har du også noen andre fellestrekk, og det er dette at du kan risikere å gjøre dumme ting fordi du har trent ubalansert (hardt/mykt - konkurranse/ikke-konkurranse). Det betyr i klartekst at en "grappler" eller bryter kan risikere å frivillig gå i clinch for å ta noen ned på bakken, og da glemme at det finnes kamerater til vedkommende som gjerne bruker deg som fotball, kniver og andre våpen, glasskår på bakken med mer. Det betyr at en konkurranseutøver kan trekke slag og spark slik

som man har trent og ikke følge opp ("hit and run", "hit, throw and lock", "hit and hit again", eller tilsvarende).

Det kan bety at man glemmer det aller viktigste: Selvforsvar er ikke kamp eller konkurranse! Selvforsvar foregår ved at man gjør det man må gjøre, så rask og funksjonelt som mulig. Det optimale er en teknikk - og da snakker jeg ikke om myk eller hard, fysisk eller verbal eller noe annet - jeg snakker om en teknikk, eller flere metoder sammensatt over kort tid som får deg raskest mulig i sikkerhet. Det kan bety å løpe, det kan bety å slå og så løpe, det kan bety å prate og så slå, eller en voldsom mengde av andre teknikker eller kombinasjoner.

Hva du enn gjør så la deg ikke blende, overdøve eller overtale av noen fanatikere med enkle løsninger på kompliserte årsakssammenhenger. Tenk selv og døm selv, tren og kos deg! Vil du trene hardt og med full kontakt så er det bra, vil du trene med mindre kontakt og mindre hardt så er det bra det også. Det avgjørende er ditt viktigste våpen (hint: det sitter mellom ørene dine, og kalles oftest for hjernen).

Torbjørn Arntsen, Oslo 2004-2005